

til dig, min inderligt Elskede, for alt, hvad vi har haft til- sammen. Hele mit syv Dages Ophold i Breslau staar for mig som en taaget Drøm; jeg maa næsten spørge mig selv, om jeg ogsaa virkelig har været der, og jeg føler en Del Sam- vittighedsnag overfor min Veninde og hendes Mand, der gjorde alt for at adsprede mig, indbød Fremmede, kørte mig til Koncert, Teater, endog til Beriderforestilling, som jeg afskyr; men min Tanke var bestandig hos dig, jeg færdedes i Dresack, i Ausserhuf, — alt har jeg genoplevet og genoplevet paany vaagen og i dejlige Drømme.

„Igaar Aftes kom jeg altsaa hertil og blev straks modtaget med en Nyhed, der har gjort et lidt forstemmende Indtryk paa mig, skønt jeg ikke var uforberedt. Nanny er iforgaars bleven forlovet med Dyhring. Jeg er slet ikke glad for det Parti. Dyhring har som Journalist og Menneske altid været mig i høj Grad imod, men Nanny synes meget lykkelig. Ogsaa han er vistnok i Øjeblikket saa forelsket, som han overhove- det er i Stand til at blive. Han var her iaftes, da jeg kom, og det var jo, som du kan tænke dig, lidt underligt for mig at se dem sidde sammen inde i Kabinettet, hvor vi to saa ofte sad, og høre dem hviske og le. Men nu skal jeg ikke igen forfalde til schwermütige Betragtninger. Vor Tid kommer og- saa, Per! Jeg søger Trøst i den Tanke, at der nu er gaaet ni Døgn, siden vi skiltes, — ni Døgn af de Gud veed hvormange hundrede, der endnu skal skifte med Dag og Nat, inden jeg igen holder dig i mine Arme!

„Hvor mon du er idag? I Wien? I Budapest? Jeg seer dig for mig — ak, altfor tydeligt! — i din brune Rejsepjækkert og med dine velsignede røde Kinder, som jeg i Tankerne atter og atter kysser. Veed du, jeg drømte igen inat om den store Skov i Laugendalen. Aldrig vil jeg glemme noget Minut af den dejlige lange Dag, vi tilbragte der. Husker du Fuglen, der satte sig til at synge over vore Hoveder? Og vort Hvil ved Kilden, hvor du (som du sagde) tildrak dig dine Ung- domssynders Forladelse af mine Hænder? — — Men nu ikke et Ord mere derom.

„Jeg selv er glad ved at være kommen hjem igen og sidde i min egen Stue, omgivet af dine Portræter og de andre Smaa- erindringer om dig, som jeg har længtes saa meget efter, og som nu tilligemed vore Bøger skal være min Trøst og Tilflugt i Ensomheden. Kan du gætte, hvilken Bog jeg allerførst skal